

Návrh tém k adventným stredtýždňovým večierňam

Advent 2018

KTO JE JEŽIŠ

1. adventný týždeň (3.12 - 9.12.)

Ježiš je cesta (2M 13, 20-22; Ž 25, 4)

- Každý z nás kráča po nejakej ceste, a či chceme, či nie, mnohokrát sme postavení pred otázku, ktorou cestou ísť. Netýka sa to len našich nôh, či nášho auta, ale hlavne nášho života. Už študenti uvažujú, na ktorú školu sa prihlásiť, akú profesiu si vybrať, akého partnera si zvoliť, ako si zariadiť život. A aj ľudia v strednom či vyššom veku musia neraz rozhodovať o tom, ako ďalej – kde hľadať prácu, ako reagovať na problémy v rodine, ako si zariadiť starobu.
- Biblia veľmi často hovorí o cestách. O tých fyzických, aj o tých duchovných. Tou fyzickou cestou viedol Hospodin Abraháma, keď nevedel kam vlastne ide, viedol aj Izraelcov, ktorí putovali z Egypta. V Písme čítame nielen o tom, že Hospodin ich viedol cestou, ale že sa od nich ani na okamih nevzdialil. Vždy bol s nimi, mali istotu, že nezablúdia.
- Tou duchovnou cestou viedol Hospodin sudcov, Samuela, Dávida či prorokov. Neraz zaznieva v Písme prosba: „Pane, daj mi poznať svoju cestu“. To je túžba po tom, aby Hospodin človeka viedol životom tak, ako viedol Izraelcov z Egypta či Samuela jeho službou.
- Aké sú tie naše cesty? Ako sa my rozhodujeme? Podľa čoho si vyberáme cesty života? Prosíme aj my Hospodina, aby nás viedol a ukazoval nám cestu, alebo si radšej volíme cestu sami? A kam vôbec ideme? Aký je cieľ nášho putovania?
- Mnoho filozofov hľadalo už odpoveď na otázku zmyslu, a teda aj cieľa životného putovania človeka. Ak človek ani nevie kam vlastne ide, je jedno, akou kráča cestou. Ale my, kresťania, máme jasný cieľ v nebeskom kráľovstve, do ktorého chceme prísť. A ak do neho chceme prísť, musíme poznať aj cestu. A tú nám Pán Boh ukazuje vo svojom Synovi – Ježišovi Kristovi. Veď On je cesta (J 14,6). Iba skrze Neho je možné prísť k Otcovi. Aj v tomto advente túžobne očakávajme a radostne vítajme Božieho syna, ktorý sa stal cestou pre náš život.

2. adventný týždeň (10.12 .- 16.12.)

Ježiš je pravda (J 18, 37-38)

- Po pravde dnes mnohí túžia, mnohí sa za ňu bijú, mnohí nad ňou plačú, mnohí majú pocit, že jej vo svete ani niet. Tú filozofickú otázku „čo je pravda“ kládol už pilát, a aj my dnes počúvame mnoho úvah o tom, čo je vlastne pravda.
- Doktorí tvrdia, že pravda je len jedna, iní zasa, že právd je mnoho, a každý má tú svoju. Navyše je dnes ťažké označiť jednu pravdu za tú skutočnú, pretože každý uznáva niečo iné a pravda, ktorú uznávam ja, nie je pravdou pre môjho brata. Žijeme v demokratickej dobe, v dobe slobodného myslenia, kedy si každý môže myslieť čo chce, a považovať za pravdu čo chce. V takejto dobe je ťažké konať aj misijnú prácu a poukazovať na zmysel života, plynúci z Písma svätého, pretože ani ono samo pre mnoho ľudí nie je zdrojom pravdy.
- Pravda však nie je iba nejaký názor, nejaké tvrdenie, jeden z mnohých postojov. Pravda je stelesnená v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý sám tvorí, prináša a predstavuje pravdu. On nielen pravdu hovorí („Prišiel som na svet, aby som vydal svedectvo pravde“), On je pravdou („Ja som pravda“ J 14,6), a to bez ohľadu na to, či to niekto uznáva alebo nie, či sa to niekomu páči alebo nie.
- Prijímať Ježiša Krista znamená stotožňovať sa s pravdou. Mať v srdci Ježiša znamená nosiť pravdu. A veriť v Ježiša Krista znamená žiť v pravde.
- Aj v tomto advente túžobne očakávajme Ježiša Krista a radostne Ho vítajme ako prichádzajúcu pravdu. On vnáša pravdu do nášho života, On dáva nášmu životu nový – pravdivý rozmer. Nechať sa preniknúť Ježišom preto znamená nie len žiť v pravde a vyznávať pravdu, ale aj nájsť pravdivý zmysel a cieľ života.

Ak by niekto chcel filozofovať o tom, ktorý zmysel života je ten správny, aj tu je odpoveďou slovo o tom, že Ježiš Kristus je pravda. Nie nadarmo sa tak sám Pán označuje hneď potom, ako sa označil za cestu. To nie sú dva náhodné pojmy. To sú dve súvisiace veci – Pán Ježiš je cestou, po ktorej ideme a je pravdou, ktorá zaručuje, že náš smer je pravdivý a správny.

- Víťajme prichádzajúceho Božieho Syna a prijímajme Ho do svojich životov a domácností, aby sa stal našou cestou a dal nášmu životu pravdivý zmysel.

3. adventný týždeň (17.12. - 23.12.)

Ježiš je život (J 5, 26)

- Život je najvyššia hodnota, najcennejšia vec, dar, ktorý každý z nás dostal a nijako sa oň nezaslúžil. Je to niečo, čo nedokážeme vytvoriť ani vrátiť, ak oň prideme. Jeho rozvoj a zachovanie musí byť pre nás preto najvyššou prioritou. Mnoho ľudí však nevie, ako s ním naložiť. Niekto ho premárni, niekto ho zasa chce využiť naplno, pretože si myslí, že je iba jeden, konečný a pominuteľný.
- Nám kresťanom Písmo hovorí, že život možno zachrániť pre večnosť, že možno predísť jeho zániku, možno ho pripraviť na novú formu existencie, na pokračovanie, ktoré je mu ponúknuté. Práve toto pokračovanie, tento večný život je našim cieľom – je odpoveďou na to, prečo vlastne žijeme kresťansky, prečo veríme v Ježiša Krista, prečo Mu odovzdávame svoj život.
- Boh je tvorcom života a Boží Syn je tiež Jeho nositeľom. Tak ako Otec má život v sebe, dal aj Synovi a aj On má život v sebe. A práve tento Syn prichádza k nám a prináša život. Je to ako keď dlho očakávaný posol konečne prináša chorému liek, bez ktorého neprežije. Ani my sami nedokážeme predĺžiť ani zachrániť svoj život. Nemáme v sebe večný život, nie sme schopní sami prejsť bránou večného kráľovstva. Ale prichádza Boží Syn, ktorý má život v sebe.
- Aký je teda ten najvzácnejší vianočný dar? Je to láska? Radosť? Pokoj? Harmónia? Áno, to všetko sú krásne veci, ktoré prichádzajú z neba, pretože na zemi ich samých od seba niet. Sú však iba sprievodnými znakmi niečoho oveľa dôležitejšieho – sú iba predvojom toho, čo ešte len má prísť, sú iba prvými stromami v hustom krásnom lese. Kto hneď zastane a kochá sa nimi, je síce obohatený, ale stále nedostal to najdôležitejšie.
- Tým najdôležitejším darom Vianoc je totiž večný život. Boží Syn neprišiel iba preto, aby priniesol lásku, radosť či pokoj. On prišiel, aby ľudí zachránil od večnej smrti, daroval im večný život – On, ktorý má život v sebe. Je to život vo večnosti, život radosti, pokoja a lásky, preto radosť, pokoj a láska ho sprevádzajú. Kto sa však uspokojí iba s nimi, nedosiahne samotný večný život.
- A ako ten večný život získať? Ako si ho prevziať? Na to je jednoduchá odpoveď – treba prijať Božieho Syna – Ježiša Krista. On je život. Vzácny liek nestačí iba vidieť, nestačí ho mať v skrini. Treba ho užiť, len tak nás vylieči. Aj Božieho Syna nestačí mať na očiach či v ušiach. Treba Ho mať v srdci. Vtedy sa večný život stáva cieľom nášho života a Boží Syn cestou, po ktorej ideme, pravdou, v ktorej žijeme a životom, ku ktorému smerujeme.

Štefan Kiss